

**Угода
між Україною та Грузією про взаємну правову
охорону географічних зазначень для вин, спиртних
напоїв та мінеральних вод**

Україна та Грузія (надалі - Сторони),

керуючись Угодою Співдружності Незалежних Держав про заходи щодо попередження та припинення використання неправдивих товарних знаків та географічних зазначень, підписаною 4 червня 1999 року у м. Мінську,

бажаючи створити сприятливі умови для охорони прав та інтересів споживачів та виробників вин, спиртних напоїв та мінеральних вод на основі рівності, взаємної вигоди та співробітництва,

усвідомлюючи важливість забезпечення взаємної правової охорони географічних зазначень стосовно таких видів товарів, як вина, спиртні напої та мінеральні води,

домовились про наступне:

Стаття 1

Для цілей цієї Угоди термін "географічне зазначення" використовується для вин, спиртних напоїв та мінеральних вод і представляє собою позначення, яке ідентифікує походження товару з території Сторін чи їх регіонів або місцевостей, де якість, репутація чи інші характеристики товару значною мірою пов'язані з його географічним походженням; при цьому термін "географічне зазначення" охоплює й інші терміни, що відповідають його вказаному значенню, які застосовуються у національних законодавствах Сторін, у тім числі, "найменування місця походження", "назва місця походження товару" та "географічне зазначення походження товару".

Стаття 2

Сторони взаємно визнають та забезпечують у відповідності з цією Угодою та національним законодавством Сторін правову охорону географічних зазначень вин, спиртних напоїв та мінеральних вод, що походять з їх територій.

Стаття 3

Сторони надають одна одній переліки географічних зазначень вин, спиртних напоїв та мінеральних вод, що охороняються ними і походять з їх територій.

Стаття 4

Кожна сторона невідкладно заносить надані їй іншою Стороною географічні зазначення до відповідного державного реєстру.

Стаття 5

1. Особа, що має право використовувати певні географічні зазначення на території однієї Сторони, може набути право використовувати це географічне зазначення на території іншої Сторони шляхом подання заяви щодо реєстрації права на використання

географічного зазначення у відповідності із національним законодавством іншої Сторони та документа, що підтверджує право використання цього географічного зазначення, наданого компетентним органом Сторони походження.

2. У випадку припинення права особи на використання певного географічного зазначення у Стороні походження, її компетентний орган невідкладно сповіщає про це компетентний орган іншої Сторони.

Стаття 6

Сторони протягом двох місяців від дня набрання чинності цієї Угодою визначають компетентні органи, які від їхнього імені забезпечують реалізацію цієї Угоди. Сторони інформують одна одну стосовно компетентних органів дипломатичними каналами.

Стаття 7

Ця Угода не зачіпає положень інших міжнародних договорів, учасниками яких є Сторони.

Стаття 8

1. До цієї Угоди, за спільною згодою Сторін, можуть бути внесені зміни та доповнення, що оформлюються окремими протоколами і становлять невід'ємну частину цієї Угоди, та набувають чинності у порядку, передбаченому статтею 9 цієї Угоди.

2. Спірні питання, пов'язані зі застосуванням чи тлумаченням цієї Угоди, вирішуються шляхом консультацій та переговорів Сторін.

3. При неможливості урегулювання спірних питань шляхом переговорів, Сторони, за письмової домовленості зацікавлених сторін, звертаються до компетентних міжнародних судів, які визнані обома Сторонами.

Стаття 9

Ця Угода набуває чинності на 30-й день з дати отримання дипломатичними каналами останнього письмового повідомлення про виконання обома Сторонами внутрішньодержавних процедур, необхідних для набуття чинності цієї Угодою.

Стаття 10

Ця Угода укладається терміном на п'ять років та буде автоматично продовжуватися на наступні п'ятирічні періоди, якщо жодна зі Сторін письмово не повідомить іншу Сторону, не менш, ніж за шість місяців до завершення чергового періоду дії Угоди, про свій намір припинити її дію.

Усі документи, що надсилаються Сторонами одна одній у ході реалізації цієї Угоди, надаються російською мовою.

Учинено у м. Тбілісі 1 березня 2007 року у двох примірниках, кожний українською, грузинською та російською мовами, при цьому всі тексти мають однакову силу.

У разі виникнення розбіжностей при тлумаченні та/чи застосуванні положень цієї Угоди Сторони звертатимуться до тексту

російською мовою.

За Україну

За Грузію